

РЕШЕНИЕ

№ 970

гр. София, 13.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 31.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10275** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, срещу Решение № ПИ-187 / 28. 08. 2012 г. на директора на ТД на НАП С., с което са отменени действията по образуване на изпълнително дело под № 432 / 2012 г. и обективирани в съобщение за доброволно изпълнение изх. № 0432-000002 от 26. 07. 2012 г. на публичен изпълнител при дирекцията.

В жалбата се излагат съображения, че незаконосъобразно от страна на решаващия орган е прието, че е изтекла предвидената в закона давност, тъй като в случая следвало да се приложи 5-годишния срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

Ответникът - директора на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С наказателно постановление № РДНСК-ПК-8-ДНСК-578 / 11. 11. 2008 г. на заместник началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/ на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лв.

С определение № 135 / 17. 12. 2008 г. по нахд № 1747 / 2008 г. по описа на Пернишки районен съд, е оставена без разглеждане подадената от [фирма] срещу горепосоченото наказателно постановление, тъй като на основание чл. 239, ал. 4 от

Закона за устройство на територията, също не подлежи на оспорване. Определението на пернишки районен съд е оставено в сила с определение № 28. 01. 2009 г.

С писмо изх. № ПК-2882 / 07. 04. 2009 г., е поканен [фирма] да заплати доброволно дължимата сума по влязлото в сила НП. Поканата е връчена на 15. 04. 2009 г.

С писмо изх. № ПК-2882-06-585 / 18. 07. 2012 г. до ТД на НАП, е изпратено влязлото в сила наказателно постановление, за принудително събиране, на посоченото в него вземане.

Със съобщение за доброволно изпълнение изх. № 0432-000002 от 26. 07. 2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е поканил длъжника [фирма] да изпълни задължението си по НП № РДНСК-ПК-8-ДНСК-578 / 11. 11. 2008 г. на заместник началника на ДНСК. Съобщението е връчено на 18. 08. 2012 г.

С жалба вх. № 70-02-5944 / 22. 08. 2012 г. [фирма], е обжалвал действията на публичния изпълнител по образуване на изпълнителното дело пред директора на ТД на НАП, като твърди, че е изтекла предвидената в чл. 82, ал. 1, б. „а” от ЗАНН давност.

С Решение № ПИ-187 / 28. 08. 2012 г. на директора на ТД на НАП С., са отменени действията по образуване на изпълнително дело № 432 / 2012 г. и обективирани в съобщение за доброволно изпълнение изх. № 0432-000002 от 26. 07. 2012 г. на публичен изпълнител при дирекцията.

С жалба вх. № 25211 от 25. 10. 2012 г. по описа на АССГ, е оспорено от страна на ДНСК решението на директора на ТД на НАП С. пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма доказателства на коя дата е връчено решението на директора на ТД на НАП С. на ДНСК, поради което съдът намира, че жалбата е подадена в срок. В тази връзка съдът намира за неоснователни изложените от процесуалния представител на ответника доводи, че ДНСК бил запознат с решението от мотивите на друг връчен му акт, тъй като в чл. 268, ал. 1 от ДОПК изрично се сочи възможността за обжалване на решението в 7-дневен срок от съобщението, поради което доколкото няма данни за връчване именно на това съобщение, жалбата е подадена в срок.

Съдът намира, че ДНСК, е активно легитимирана да оспорва решението на директора на ТД на НАП С., тъй като същата се явява възискател по образуваното изпълнително дело, поради което са засегнати негови права и интереси.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентния орган по чл. 266, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП С..

В същото време издаденото НП № РДНСК-ПК-8-ДНСК-578 / 11. 11. 2008 г. на началника на ДНСК, доколкото не е подлежало на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 от ЗУТ, в действащата към този момент редакция, е влязло в сила на датата на издаването си, съгласно чл. 64, б. „а” от ЗАНН.

На основание чл. 82, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли а) две години, когато наложеното наказание е глоба.

Съгласно чл. 82, ал. 3 от ЗАНН, независимо от спирането или прекъсването на давността, административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1.

Видно е, че доколкото изпълнителното основание е влязло в сила на 11. 11. 2008 г., до

изпращането му на компетентната териториална дирекция на НАП за събиране са минали повече от две години, поради което е отпаднала възможността за принудителното му събиране. В конкретния случай са минали дори повече от три години от датата на която длъжника е поканен с покана за доброволно изпълнение изх. № ПК-2882 / 07. 04. 2009 г., а издаденото НП е изпратено на ТД на НАП С. за събиране с писмо изх. № ПК-2882-06-585 / 18. 07. 2012 г. , поради което на основание на цитираната по-горе разпоредба на чл. 82, ал. 3 от ЗАНН, наложеното административно наказание не се изпълнява.

Съдът намира за неоснователно позоваването в жалбата на нормата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, тъй като същата е приложима за събирането на такива публични вземания, за които не е предвиден друг срок, какъвто обаче е налице в специалния закон.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Дирекция за национален строителен контрол, срещу Решение № ПИ-187 / 28. 08. 2012 г. на директора на ТД на НАП С., с което са отменени действията по образуване на изпълнително дело под № 432 / 2012 г., обективирани в съобщение за доброволно изпълнение изх. № 0432-000002 / 26. 07. 2012 г. на публичен изпълнител при дирекцията.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол, [населено място], [улица], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: